

—, ganske vil udlignes. Derfor kan jeg kun udtrykke en Beklagelse over, at vi ikke naaede at blive færdige med Arbejdet sidste Vinter, thi saa havde vi ikke været nødt til at staa overfor det i Gaar fremsatte Lovforslag, som jeg forstaaer, der er megen Modstand imod, om endnu for et Aar at bevare Femteparten for Hartkornsskatten. Men det kunde jo være, at der kunde tænkes en Udvej i saa Henseende; ellers vil der ske det, at derved, at man gaar over til fuld Ejendomsskyld, vil man give de smaa Ejendomsbesiddere en yderligere Beskatning og de store en Lettelse, og naar man saa gennemfører Grundskyldsløven, saaledes som i alt Fald vi har tænkt at kunne gaa med til den, vil der ske en Forskydning tilbage til de større Ejendomme til Lettelse for de mindre. Jeg tror ikke, det tjener noget godt Formaal, men derimod tror jeg, det var det bedste, om man kunde gennemføre det saadan, at i hvert Fald Sognekommunerne vilde kunne bruge den nye Lov. Dette vil jeg meget ønske, for det er altid svært at betale Skat — det er der ingen af os, der har synderlig Lyst til —, men det gør først ondt at betale Skat, naar der er Ulighed til Stede, og derfor gælder det om at skabe saa megen Lighed som vel muligt.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, som talte om, hvor stærkt hans Ejendom var steget i Ejendomsskyld, at det er min ogsaa, jeg tror til det tredobbelte, men det betyder ikke, at nogen af os faar Ejendomsskatten forhøjet. Dens Højde afhænger alene af, om Kommunen tager en større Kvotadel paa fast Ejendom, end den tidligere har gjort. Det betyder kun, at Ejendomsskyldmassen vokser, og at Promillen falder. Da Kommunen ligner efter Behovet, betyder Ejendomsskyldens Stigning ikke, at Ejendomsskatten forhøjes. Kun hvis en enkelt Ejendom er steget mere end alle de andre Ejendomme, kan der fremkomme et grelt Forhold. Men almindeligvis betyder det, at Ejendomsskylden er steget, blot, at der er større Masse at ligne paa, og det betyder ligeledes en mindre Promille. Ejendomsskylden er jo steget overalt, og jeg tror neppe, at det ærede Medlem som gammel Vurderingsformand vil benægte, at i al Almindelighed de smaa Ejendomme er steget mere end de store Ejendomme.

Derved er Forskellen blevet endnu større og, om jeg maa bruge saa stærkt et Udtryk, ogsaa Uretten blevet endnu større. Jeg vil derfor udtale Haabet om,

at det maa lykkes inden alt for længe at naa til Enighed om dette Lovforslag, saaledes at vi kan faa et mere rationelt og et efter min Mening ogsaa mere retfærdigt Grundlag at ligne paa. Jeg maa tilbagevise enhver Talen om forhøjede Skatter, thi det er der ikke Tale om, i alt Fald ikke for Landkommunernes Vedkommende.

Det er min personlige Opfattelse, at det vilde være heldigt, om der aabnedes Adgang for Købstadkommunerne til at faa noget mere Grundskat, end de har i Øjeblikket. I samtlige Købstadkommuner andrager Grundskatter kun et Beløb af 4,7 Mill. Kr., medens hele den øvrige Skat lignes paa Indkomsten, og det turde dog være et Spørgsmaal, om Arbejdet skal bære en saa stor Del af Udgiften i Forhold til, hvad Værdierne bærer. Jeg husker ikke bestemt Procenttallene, men jeg tager vist ikke meget fejl, naar jeg siger, at det for Odenses Vedkommende er omkring 6, maaske 5,6, medens det for Koldings Vedkommende er omkring 17. Grunden til denne Forskel er, at Odense Kommune i langt større Grad end Kolding Kommune har benyttet sig af den Ret, den har til at tage Ejendomsskat. Man skal ikke tro, at man slipper for Skatten; den Skat, Kommunen har Brug for, skal under alle Forhold betales, og der kan kun blive Lettelse i Skatterne ved, at Kommunerne sparer. Men der er megen Forskel paa at bo i Kolding og at bo i Odense for de almindelige Arbejdsindkomster. Jeg har tidligere givet Udtryk for, at det i Virkeligheden vil sige, at i Købstæderne, hvor man ikke har haft nogen videre Ejendomsbeskatning, har man ladet private indkassere al den Værdistigning, som er vokset op omkring i Byerne, og saa har man „klasket paa“ Arbejdsindkomsterne, og de har maattet betale. Dette turde være en Tanke, der er en Overvejelse værd, og jeg henstiller til ærede Medlemmer at overveje den, idet jeg i øvrigt anbefaler Forslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 26. November, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Stempelfrihed for Obligationer, udstedte af danske Købstadkommuner i 1925.